
ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

5 / 2017

Milí bratři a sestry,

opět vstupujeme do Adventu, doby příprav na svátky narození našeho Spasitele. Je to doba očekávání oslavy Jeho příchodu na Zem před dvěma tisíci roky. Zkusme se na to však letos podívat trochu jinak. Advent znamená příchod. Ježíšův druhý příchod na Zem čekáme na konci světa. V mezičase, ve kterém žijeme, však také chce přicházet k jednotlivým lidem prostřednictvím víry. V Lukášově evangeliu čteme: „Potom určil Pán ještě sedmdesát jiných a poslal je před sebou po dvou do každého města i místa, kam měl sám jít. (Lk 10, 1)“ Ježíš vysílá učedníky tam, kam chce přijít. Každý z nás jsme jeho učedníkem. Každý z nás se může počítat mezi těch sedmdesát, poslaných do míst, kam má Pán přijít. Zkusme se o letošním Adventu stát učedníky, kteří připravují půdu pro příchod Pána. Zkusme se letos méně zaměřovat na sebe (co si to zase letos odřeknu), ale zaměřme se více na druhé. Dívejme se kolem sebe a najděme ve svém okolí člověka, který opravdu potřebuje Vykupitele. Člověka, který se třeba nějakým způsobem trápí nebo je osamělý nebo je hledající nebo je jinak nešťastný. Zkusme se za něj po celou dobu Adventu pravidelně modlit anebo mu pomoci nějakým činem, a tak připravit půdu pro to, aby do života tohoto člověka mohl skutečně přijít sám Pán. Na námitky, že to nedokážeme, uvádím příběh ze života Jana Vianneye:

Když skládal poslední zkoušku před svým kněžským svěcením, nedokázal odpovědět ani na jedinou z otázek, které mu kladl jeho profesor teologie. Ten se proto obrátil na svého asistenta a zeptal se ho: „Co uděláme s tímhle oslem?“ Tehdy mladý bohoslovec Jan Vianney profesorovi připomněl biblické vyprávění, v němž Samson pobil oslí čelistí tisíc Filišťanů (Sd 15, 15), a dodal: „Představte si, co Bůh dokáže s celým oslem!“ A všichni dobře víme, co s takovým oslem nakonec dokázal. Bůh takto ukazuje, co to znamená stát se nástroji v jeho ruce. Tento svatý muž toho mnoho svedl právě díky modlitbě a důvěře v Pána a přivedl k němu mnoho lidí.

Přeji krásné prožití letošního Adventu!

Váš otec Jan

Jak zůstat v bezpečí a bez riskování?

Vyhnete se cestování automobilem, protože automobil je zodpovědný za 20 procent všech smrtelných nehod.

Nezůstávejte doma, protože 17 procent všech nehod se stane doma.

Vyhnete se chození po ulicích nebo chodnicích, protože 14 procent všech nehod se stanou chodcům.

Vyhnete se cestování letecky, po železnici nebo po vodě, protože 16 procent všech neštěstí se týká těchto forem cestování.

Ze zbývajících 33 procent se 32 procent všech úmrtí odehrává v nemocnicích. Vyhnete se tedy především nemocnicím.

ALE, možná vás potěší, že pouze 0,001 procent všech úmrtí se děje při bohoslužbách v kostele, a navíc jsou zapříčiněny předchozími fyzickými nemocemi. Logika tedy říká, že nejbezpečnějším místem kdykoli v čase je kostel! A četba a rozjímání Bible jsou také bezpečné. Procento úmrtí během četby a rozjímání Bible je ještě menší. Tak tedy kvůli BEZPEČNOSTI: Chodte do kostela, čtěte a rozjímejte Bibli. MŮŽE TO ZACHRÁNIT VÁŠ ŽIVOT.

www.166factor.com/2017/10/27/the-safest-place-in-the-world/

Tak jednoduché, bezpečné a pohodlné to ovšem zase není! Když člověk chodí do kostela a čte Písmo, právě jím je poslán do světa samotnými slovy Ježíšovými. Bezpečí kostela končí slovy: "Jděte ve jménu Páně, Bohu díky..." Pak je třeba kostel opustit, abychom mohli uskutečňovat slyšené slovo Boží. Z dějin křesťanství víme, že mnozí přišli o svůj pozemský život mučednickou smrtí právě kvůli důslednému následování Krista, jeho poslání a jeho slov. Ježíš říká v modlitbě svému Otci: *Jako ty jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa. (Jan 17,8)* Nebo říká v Matoušově evangeliu: *Hle, já vás posílám jako ovce mezi vlky; buďte tedy obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice. (Mt 10,16)*

Jsmo povolání rozmnožovat hřivny. Ani to nemusí být vždycky pohodlné a bezpečné. Forem a způsobů, jak v sobě objevovat a rozvíjet hřivny, je mnoho. Jednou z důležitých možností je angažování se ve veřejném životě. V den letošní oslavy 17. listopadu se u památníku obětí komunismu v Praze konalo shromáždění s názvem "Pravda nemá alternativu". Mluvílo se tam o dezinformaci a křivení pravdy. Mimo jiné vystoupil také Hayato Okamura, bratr nechvalně známého populisty Tomia. Hayato připomenul přítomným žalm o svobodě Izraele, také krásnou dobu sametové revoluce, ale vyslovil také tato slova o angažování se v politice:

"My do toho teď musíme vstoupit, už nezůstávat stranou. Já to říkávám při besedách mladým lidem, (včera jsem měl besedu se skauty), že když někdo nemá nějakou opravdu vážnou překážku, že se třeba stará o někoho vážně nemocného v rodině, nebo má pět malých dětí, tak ať do toho jde. Ať si vybere jednu z těch demokratických politických stran a vstoupí do ní. Já jsem to udělal před dvěma roky..."

A vstoupit do politického života není zdaleka jednoduchá věc... Proto mnozí zdůrazňují svoji neschopnost, veřejného života stran s tím, že "nechávají prostor lepším..." Může to ale znamenat zakopání, anebo dokonce ani neobjevení své vlastní hřivny... Nakonec tedy pobyt v kostele a rozjímání Písma neznamena bezpečí, ale naopak riziko poslání. Ježíš neslibuje život bezpečný ve smyslu fyzického bezpečí, ale slibuje život v plnosti, který člověk získává navzdory ztrátě svého ega, nebo fyzického života. Ježíšův život je plnost pokoje (šalóm). Jeho spása není pouhým klídkem či klídkem, ale pokojem, který je trvalý.

I nastávající Advent může být dobou nového kroku směrem k rozvíjení některé nově objevené hřivny...

Požehnaný Advent přeje

Jindřich Kotvrda

Život ve farnosti

6. 12. Svátek sv. Mikuláše

Mše svatá zaměřená na děti v 18 hodin. Po skončení mše čeká děti mikulášská nadílka.

8. 12. Slavnost Panny Marie, počatí bez poskvrny prvotního hříchu

mše sv. v 18 hodin

22. 12. Mše svatá s Betlémským světlem

mše sv. v 18 hodin

23. 12. Sobota před 4. nedělí adventní

mše sv. s nedělní platností v 18 hodin

24. 12. 4. neděle adventní

Ráno bude mše sv. pouze v 8 hodin!!!

Mše svatá za nemocné

- 24. prosince (v 16 hodin)

Mše svatá za zemřelé

- 30. prosince

Mše svatá na úmysly dárců

- 23. prosince (v 6:30 hod)

Roráty a snídaně pro děti

V naší farnosti budou roráty vždy v úterý, ve čtvrtek a v sobotu v 6.30 hod. Poslední roráty budou v sobotu 23. 12. v 6.30 ráno.

V sobotu 9. a 16. 12. bude po skončení mše sv. na faře pro děti připravena snídaně. Po snídani bude probíhat zkouška dětské scholičky na Vánoce. Srdečně zveme všechny děti.

Adventní koncerty v našem kostele

10. 12. v 16.30 – žáci ZUŠ Universum

12. 12. v 18.00 – účinkuje Duo Lyriko, pořádá ÚMČ Řečkovice-M.Hora

Předvánoční svátost smíření

16. 12. od 15 do 18.30 je zpověď v Kr. Poli.

20. 12. od 17.00 bude zpověď pro děti.

21. 12. od 16.00 do 20.00, více zpovědníků.

Betlémské světlo

Do naší farnosti bude světlo přineseno při mši v **pátek 22. 12. v 18 hod.**

Pro Betlémské světlo si můžete přijít **na Štědrý den od 10 do 11 hodin** do kostela a na obvyklá místa v naší farnosti a po celý den také k hlavnímu kříži na řečkovickém hřbitově.

Sbírka na pomoc potřebným

Na 2. neděli adventní, tedy 10. 12. 2017, proběhne sbírka na pomoc rodinám v tíživé ekonomické situaci. Je možné pomoci jak finančně, tak i materiálně.

Přinést můžete:

- trvanlivé potraviny, hygienické potřeby
- prášky na praní a čisticí prostředky
- kojenecké oblečení, kočárky, dětské postýlky, látkové i papírové pleny a autosedáčky.

Sbírka proběhne ve farní herně od 8 do 11:30.

Věci budou doručeny konkrétním rodinám prostřednictvím neziskové organizace **BAKHITA**. Děkujeme!

Vánoční zpívání

Kdo ze srdce zpívá, dvakrát se modlí. Tak zní starý latinský výrok, který je připisován sv. Augustinovi, jeho pravdivost však přetrvává dodnes. Proto i v naší farnosti nacvičujeme čtyřhlasé úpravy známých i méně známých koled na letošní Vánoce. Kdo by se chtěl do tohoto zpívání zapojit, tak zkoušky probíhají každý pátek po mši svaté na faře. Můžete mi také napsat na filipsvaca@gmail.com, pošlu vám noty, případně odpovím na další věci, které by vás zajímaly. Těším se krásné zpívání, kterým oslavíme svátky narození našeho Pána.

Filip Šmerda

Vánoce v našem kostele

24. 12. Vigilie Narození Páně, Štědrý den

dětská mše sv. v 16.00 hod.
půlnoční mše sv. ve 23.00 hod.

25. 12. Slavnost Narození Páně

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10 hod.

26. 12. Svátek sv. Štěpána

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10 hod.,
žehnání vína

31. 12. Svátek Svaté rodiny

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10 hod.,
obnova manželských slibů,
od 23.30 adorace

Prohlídka betlémů v kostele bude možná 25. a 26. prosince, vždy od 15 do 17 hodin, v další dny vždy půl hodiny přede mší svatou.

*

18. farní ples se bude konat 20. ledna 2018 v řečkovické sokolovně.

* * *

Diecézní akce

Přehled adventních a vánočních akcí nejen v naší diecézi najdete na portálu www.krestanskevanoce.cz

* * * * *

Osm jednou ranou aneb tip na dárek

(tento článek není určen primárně pro ženy)

Pánové, nevím, jak to máte vy, ale vždy (tedy skoro vždy), když se blíží Vánoce, jinak svátky, které mám opravdu rád, jak jejich obsahem,

tak poetikou, dostanu "osypky" (i když proti nim alespoň existuje očkování) z představy, že u mé milované, drahé, jedinečné (další přívlastky s ohledem na náklady tisku Rožně s dovolením vynechám) polovičky

začíná narůstat očekávání, jak ji letos na Vánoce překvapím a naplním některou z mnoha skrytých tužeb. Najít každoročně dárek, kte-

rým dáme najevo své manželce, že nám na ní opravdu záleží a který jí udělá upřímnou radost, je na hraně schopností našeho stvořitele. Ten nás nejenom zná lépe, než my sami sebe, ale vidí i do skrytých tužeb našeho srdce a své milované každý den obdarovává a překvapuje. Naše snaha se mu přiblížit alespoň jeden den v roce se tak zcela logicky nemusí setkat s úspěchem.

Přesto pro některé z nás existuje úžasné řešení, jak jedním dárkem svoji milovanou (a upřímně řečeno i sám sebe) obdarovat osmi večeremi při svíčkách a zároveň dát zřetelně najevo, že je náš vztah pro nás prioritou a stojí nám za to do něj investovat a pečovat o něj. Můžete si říct, že si společný večer při svíčkách můžete udělat sami, ale ruku na srdce, kdy jste si ho udělali naposledy. Navíc dostanete příležitost se v soukromí a mezi čtyřma očima podívat na své manželství z různých úhlů pohledů, na to, jak si navzájem věnujeme čas, jak řešíme nebo bychom spíše měli řešit konflikty, jakou sílu má vzájemné odpuštění, jaký vliv mají na naše manželství rodiče, že dobrý sex není tabu a k manželství patří, že správná komunikace je umění a co dělat, aby naše vzájemná láska nevychladla. Jestli jste se o něčem z toho doposud raději ne bavili, využijte kurzu manželské večery, který k probrání těchto témat poskytne nejenom určitý rámec, ale také neutrální půdu, na níž se budete cítit bezpečněji. Kurz poskytuje zároveň nástroje, jak s určitými problémy do budoucna pracovat. Takže až se v prosinci objeví v kostele a jeho okolí letáčky na manželské večery s přesnými termíny, nezapomeňte se přihlásit, protože investice do vlastního manželství je jedna z nejlepších, kterou můžeme v životě udělat. A deset míst zase není tak moc. Pokud patříte mezi netrpělivé zájemce a o tuto příležitost nechcete přijít, můžete se už předběžně hlásit na e-mailovou adresu

manzelske.vecery.reckovice@email.cz.

Za tým manželských večerů se na vás těší David a Jana, Jana a Jindra a Kája a Kája.

Bez autorizace svých milých přátel sepsal dK

Plnost života

Žila jsem z vlastních sil, spoléhala jen na svého manžela a myslela si, že jen on může naplnit všechny mé potřeby a tužby. To ale není, jak jsem později zjistila, v silách žádného člověka. Něco takového dokáže jen Bůh, a proto se stále větší vděčností vnímám, jak se dotkl našich srdcí a vstoupil do našeho života. Ten se navíc obohatil o farní rodinu, kterou jsme nyní obklopeni. Raduji se z krásy každého jednotlivce. Žasnu nad dary, které do každého vložil Bůh. Nad tou pestrostí, kterou se navzájem doplňujeme a díky níž společně vytváříme nádherný obraz.

Tato pestrost se ukázala i při prvním ročníku festivalu Full of Life, který mohl vzniknout jen díky rozmanitosti obdarování každého z vás a vašemu nabídnutí se Bohu být nástrojem v jeho rukou. Bohu díky za naši farní rodinu!

Věřím, že se nám všem podaří, s pomocí Boží, zorganizovat i druhý ročník festivalu. Prosim, vkládejte už nyní tento den do svých modliteb, ať může být oslavou našeho stvořitele. Ať může být dnem, kdy se on sám může dotýkat srdcí všech, které přivedeme.

S přáním pozhnaného prožití adventního času.

-jak-

PRVOKOMUNIKANTI 2017 na Petrově

Bylo krásné ráno 29. září a nás šest prvokomunikantů z Řečkovic se sešlo na konečné zastávce. Hned jak jsme se přivítali s otcem Janem, jsme nastoupili do šaliny a jeli až na hlavní nádraží. Cestou se nás otec Jan ptal, jestli se těšíme a zda víme, co nás tam vlastně čeká. Všichni jsme odpověděli, že se těšíme, ale o průběhu dne jsme moc nevěděli, kromě toho, co bylo napsáno v programu. Po příchodu na Petrov jsme se nejdřív zapsali u jedné paní pořadatelky a pak jsme šli do katedrály, kde už se nacvičoval zpěv na mši. Mši sv. celebrouval otec biskup spolu se všemi knězi, kteří doprovázeli prvokomunikanty ze svých farností. Mše svatá se mi moc líbila a mohla jsem přijmout Tělo Kristovo poprvé i v katedrále. Po

skončení mše začal další program. Spolu s ostatními jsem se zúčastnila válení těsta na hostie a jejich pečení. Pak jsme šli na věž se sv. Barborou, která nám vyprávěla o svém životě. Následovala cesta do katakomb, kde jsme se dozvěděli, jak první křesťané slavili mši svatou. Po té následovaly aktivity s Donem Boscem, jako bylo skákání v pytli nebo chození po laně. Když jsme si to všechno vyzkoušeli, tak jsme ještě šli tančit za sestrou Editou židovské tance. Program na Petrově pak pokračoval tvořením placek s našimi jmény a výrobou papírových kostelíčků. Před závěrečnou adorací jsme obkreslili naše dlaně na papír, potom jsme je vystříhli a po nalepení nám vznikla krásná monstrance. Po závěrečném pozhnaní jsme s otcem Janem sešli k hlavnímu nádraží a jeli na konečnou do Řečkovic. Na konečné jsme se rozloučili a já jsem s otcem Janem šla k našemu kostelíčku, kde si mě vyzvedla maminka. Na tento den budu mít krásné vzpomínky a můj bratříček Lukášek ode mě dostal moji hostii, protože jeho první svatě přijímání ho čeká až v červnu 2019.

Nelinka Ostrá

Pozvání

Myslíme si, že žijeme v pohnuté době. Kam až různé věci půjdou? Kde je zdravý rozum, kde je spravedlnost? ... A mnoho dalších otázek nás provází. Žijeme v roce 2017.

Před 100 lety lidé možná prožívali podobné problémy, pravda, asi nebyly tolik medializované. A skutečně rok 1917 byl rokem, který podstatně ovlivnil následující dějiny světa.

Ten se bez ohledu na naše přání a touhy ubírá dál. Ale i k nám přicházejí výzvy, které bychom nemuseli nechat zapadnout.

Chci se zastavit právě u roku 1917, kdy ve zcela neznámé, zapadlé vesničce v Portugalsku – Fatimě – se dává poznat třem malým dětem Panna Maria. Zjevovala se jim každého 13. od května do října. Vyzývá je k pravidelné modlitbě za mír ve světě, vyzývá je k modlitbě za obrácení Ruska. Jak

mohli malé, zřejmě nevzdělané děti vědět, co je Rusko.

Jak můžeme my vědět, proč jsme k modlitbě vyzývání stále znovu?

Letos v květnu jsme navštívili již známé poutní místo Fatima, mě osobně někdy právě ta pouťovitost odrazuje. Ale toto místo hned na první dojem na mne působilo velkým klidem a výzvou, ke které vybízí Maria – MODLETE SE ZA MÍR VE SVĚTĚ.

Rozhodli jsme se, po dohodě s otcem Janem, že tuto výzvu přeneseme i do naší farnosti, a to pravidelnou modlitbou růžence každého 13. dne v měsíci v 17.30 v našem kostele, po dobu 1 roku.

Chceme i vás pozvat k účasti na modlitbě za mír, jak nás zve Maria.

Blanka Varausová a spol.

Misie a kočka

Asi před rokem jsme byli na pozvání Davida a Terezy z naší buňky na lidových misích. Pořádají je jednou za půl roku z vranovského FATYMu. Je to na pozvání kněze do jeho farnosti a může to být po celé republice. Jsou tam kněží, žehnají se domy, zpovídá se a další program misí je na celý týden. Potřebovali lidi, kteří by chodili zvat po vesnicích. Letos mi to vyšlo opět na jeden den a jela jsem s Davidem a Tomášem, kteří jsou taky v buňkách.

Vyjeli jsme časně ráno, bylo to asi 100 km, abychom stihli i ranní modlitbu. Když jsme přijeli na místo, našli jsme faru, před kterou seděly tři kočky (čtyřnohé). Na faře nás přivítala paní Magda, která byla v Křižanově spolužačkou o. Jana.

Před odjezdem na zvaní, asi v 8 hodin, byla v rámci misí ráno v kostele modlitba růžence a kázání a po ní adorace celý den. Zvat po domech se chodí po dvou a každý na jiné místo. Byly jsme čtyři dvojice. Sedli jsme s Davidem do auta, vybaveni informacemi, programem k misím a časopisem Milujte se. Dostali jsme plánek a jednoduchý velký misijní kříž na krk a odjeli zvat do vesnice asi 7 km odtud.

Cestou, za 1 – 2 km, David říká: „Neslyšíš něco?“ Něco jsem slyšela, ale bylo to něco, jako pták z venku. David říká: „Vypadá to jako mňoukání“ a zastavil. A opravdu bylo slyšet mňoukání kočky. Šel a otevřel kapotu. Byla tam kočka, která před farou zřejmě zalezla do tepla motoru. Tak jsme ji vysadili s tím, že se vrátí. Dojeli jsme do vesnice a podle plánu jsme obcházeli dům od domu. Já se svojí dvouletou praxí poštovní doručovatelky jsem velmi rychle objevovala, kde jsou zvonky u domu a David to uměl zase s místními psy, kteří byli u každého domu. Zvali jsme na program misí na ostatní dny, mluvili s lidmi, zapisovali, kdo chtěl nějaké služby v rámci misí, nabízeli jsme modlitbu přímo na místě. Počasí nám přálo, byl krásný slunečný den. Doma byli spíš starší lidé a maminky s dětmi. Někdo chtěl požehnat dům, jiný si popovídat, někdo i přímlovnou modlitbu. Před polednem, kdy už některé ženy otevřely s tím, že vaří, jsme měli prochazené dvě třetiny vesnice. Byli jsme domluveni, že se vrátíme na faru na oběd, a když jsme míjeli místo, kde jsme vysadili kočičku, šla v našem směru se dvěma ženami. David zastavil, já ji vzala do náruče a dovezli jsme ji zpět k faře. Už jak jsme dojížděli ke kostelu, chtěla vystupovat ☺.

Všichni jsme se sjeli na faru, kde byl zajištěný oběd. Byla tam i paní z Přímětic, která se zná s o. Janem a říká: „Letos, kde jsem, vždy potkávám někoho z Řečkovic.“ Postupně, jak každý dojídal, jsme se vytráceli do kostela na tichou půlhodinovou adoraci a pak opět zvat do naší a další vesnice.

Když se začalo stmívat, ukončili jsme zvaní a sešli se s Tomášem. Plní dojmů a vybavení vydatnou svačinou – večeří, jsme odjížděli do Řečkovic na mši svatou. Ještě cestou jsme si vyprávěli o svých krásných zkušenostech.

Kamarádka to komentovala slovy o. Mariána Kuffy, který říká: „Od té doby, co jsem se stal knězem a dal jsem Pánu svůj život, ani jeden den jsem se s ním nenudil. Vždycky má pro mě něco nachystáno.“

Míla B.

Potřebujeme se!

Velmi často po mši slyšíme apel našeho pana faráře ke službě ve Farním klubu. Víceméně se dobrovolníci, kteří se půldenní služby s obsluhou a nabídkou vlastnoručně upečené buchty, najdou. Takže hostitelé jsou připraveni, má to ale háček: Při oslovení farníků s pozváním do klubu po mši bývá často slyšet: Ne, já musím jít vařit... já chodívám na hřbitov... pro mne to není, nikoho tam neznám...

Což naprosto chápu, každý máme své zaběhnuté rituály, které rádi dodržujeme, ale bez hostů jaksi kavárny postrádají smysl.

Přítom se může jednat třeba jen o půlhodinu času. A hlavně, místo míjení se ve dveřích kostela poznávání se navzájem. A to je přece také obohacující. A navíc výborná nabídka knih z rukou našich neúnavných knihovníků, stále doplňovaná novými tituly!

Tak někdy zkuste své rituály trochu narušit, farní klub je tu pro Vás a my se na Vás těšíme!

Jana Šimonovská

Dávat, stále jen dávat

- to je můj život. To je napsáno na jedné studni v poušti. Otcovství (a mateřství) to zná velmi důvěrně. Být otcem totiž znamená milovat dříve, než je ten druhý schopen lásky. Boží láska to dovedla k dokonalosti: Kristus v ten čas, když jsme byli ještě slabí, zemřel za bezbožníky. (Ř 5,6)

A františkán Richard Rohr říká: „Velcí lidé přicházejí, aby sloužili, nikoliv aby si nechali sloužit. ... Dokud a pokud neodevzdáte svůj život druhým, sami jej na žádné hlubší rovině nebudete mít. Dobří rodiče se to vždycky naučí. Nejšťastnější, nejvelkorysejší a nejrozhodnější lidé, s nimiž se setkávám, jsou často právě mladé matky.“

Rodičovství nás přirozeným způsobem proměňuje směrem k nesobecké lásce. A je celkem jedno, jestli se jedná o rodičovství v řádu těla, nebo v řádu ducha. Osobám zasvěceného života také říkáme Otče, Matko. A jak oslovoval Boha Ježíš? Říkal mu Abba, otče, tatínku... Bůh jako Otec je prototypem a zdrojem všeho ot-

covství (a mateřství) – tedy lásky, projevující se dáváním.

Když se postupně zbavujeme svého sobectví a chceme a dokážeme, jak říká Písmo, „třebaže jsme zlí, dávat svým dětem dobré dary“, dojdeme dřív nebo později k okamžiku, kdy už ze sebe nemáme co dát. Rozdali jsme jablka ze zahrady i nedělní bábovku. A oni náš čas a síly nejsou bez hranic. A co teď?

Jak to „dělá“ ta studna? To nejdůležitější je skryto uvnitř, v hloubce. A tím se také studna odlišuje od pouhé cisterny. Je to napojení na zdroj, na pramen.

Když Ježíš řekl apoštolům, aby oni nasýtili hladové zástupy, chtěl je něčemu důležitému naučit. „Vy jim dejte jíst“. Ona maličkost, pět chlebů a dvě ryby, které si tam zřejmě někdo vzal k svačině, a které byl ochoten dát do služby ostatním, se v Ježíšových rukou proměnilo dostatek jídla k nasycení tisíců lidí. Ježíš jistě mohl jediným slovem nebo pouhou myšlenkou udělat efektivní zážrak stvoření několika kamionů s pečivem jen tak, z ničeho. Ale on nás přizval ke spolupráci, ke své radosti z rozdávání, k otcovství. Nebylo to žádné know-how, které by si nechal pro sebe, jako úzkostlivě střežené tajemství.

Bůh, hodně zjednodušeně řečeno, stvořil lidi proto, aby měl koho milovat. Jej nesmírně těší milovat, odpouštět, zahrnovat milostí. Jedinou mírou jeho lásky je to, že je bez míry. Zkušenosti mystiků a lidí, kteří se nechali obejmout Boží láskou, nám o tom svědčí. (Je to také jedna z definic svatosti: Rozeznávat se milovaným.) Pokud svoji studnu budete hloubit u tohoto pramene, nemusíte se bát, že byste neměli z čeho dávat, stále jen dávat.

-maš-

2x z farní knihovny

E. Ronchi - Klíčové otázky evangelia

Ptal jsem se jednou přátel, jestli se někdy těšili do kostela. Jen jeden mi řekl, že ano. Když se vrátil z blázince. Za tohle může ob-

raz Boha, který nosíme v srdci. Při hledání takového obrazu, na setkání s nímž bych se mohl těšit, mi pomohla tato kniha meditací. Protože, jak zde čteme, ...*víc než na odpovědích záleží v životě na otázkách, protože odpovědi nás uklidňují a zastavují, zatímco otázky nás zavazují k pohledu dopředu a podněcují nás ke kráčení.*

... Na břehu jezera Ježíš vyslovuje tři otázky, každou jinou, jako tři etapy, jimiž se krok za krokem přibližuje k Petrovi, podle jeho míry, podle jeho nadšení... Abychom pochopili tento rozhovor, nejkrásnější v celé světové literatuře, poslechneme si původní slova evangelia v jejich originálním znění...

První otázka: „Šimone, synu Janův, miluješ mne víc než ti zde?“ Ježíš používá sloveso *agapé* (*agapas me*), sloveso velké lásky, největší možné...lásky bohatého srdce, které se vydá hledat chudobu druhých, aby ji naplnilo. Petr odpovídá jenom částečně, vyhne se srovnání s ostatními a obejde také Ježíšovo sloveso, takže použije skromný výraz pro přátelství: *filio se* (*filo se*). Neodvází se tvrdit, že miluje, a už vůbec ne víc než ostatní...

Druhá otázka: „Šimone, synu Janův, miluješ mě (*agapas me*)?“ Už není třeba se srovnávat, poměřovat se s druhými, každý má svou vlastní míru. Ale je toto láska, pravá láska?... Petr jako předtím se vyhýbá přesným slovům otázky a místo lásky mluví o přátelství (*filio se*). Je to, jako by jenom Ježíš mohl používat to velké sloveso milovat (*agapaó*), on, který je sám láska. Ale my ne, to slovo nás rozechvívá. Petr se ve své odpovědi dál spoléhá na naše skromné sloveso, které víc budí důvěru, které je lidštitější, bližší, které dobře známe, přidržuje se přátelství a říká: „Pane, jsem tvým přítelem, ty to víš!“

Třetí otázka: Ježíš ještě víc omezí své nároky, přiblíží se k Petrovi. Stvořitel se stává obrazem tvora a začne používat naše výrazy, vyjadřovat se našimi slovesy a řekne: „Šimone, synu Janův, máš mě rád, jsi mi přítelem?“ Alespoň náklonnost, jestliže láska je příliš, alespoň přátelství, jestliže ti láska nahání strach. „Petře, mohu od tebe dostat aspoň trochu náklonnosti?“ Ježíš prokazuje svou lásku tím, že nároky lásky

*tříkrát sníží, takže se Petrovy nároky, jeho námaha, jeho smutek stávají důležitější než nároky Ježíšovy. On ve mně nehledá dokonalost, ale autentičnost. Nebudu se namáhat být dokonalý, ale chci se snažit, abych byl pravdivý, a ne pokrytecký, to ano. Nejsme na světě proto, abychom byli neposkvřnění, ale abychom se vydali po správné cestě. A Ježíš zapomene na lesk *agapé* a postaví se na úroveň chudoby svého tvora, protože v lásce je ty důležitější než já...*

Honza

Štěpán Smolen - Buď, kde jsi

Vlastně, proč by poustevník ze čtvrtého století po Kristu nemohl cestovat žlutým autobusem? Když můžou být ostatní postavy v knize přitažené za vlasy a postava rektora přitažená za pleš...

Štěpán Smolen mě vtáhl do akce hned v prvních větách příběhu, nenudila jsem se ani půl věty. A jeho průvodce, původně a důvodně připomínající homelessáka, (ale ty jeho oči!) začal střílet svoje otázky hned vzápětí. A kdyby jenom to. S pomocí cestování v čase nabídl odpovědi prověřené životem. V momentu, kdy se v příběhu objevila jména jako Kasián, Skétis a Nesteros, začalo mi trochu svítat. S bravurou protřelého čtenáře detektivek jsem se proběhla po stránkách až k poslednímu odstavi. Ale tam nestálo, „kdo byl vrah“, byly tam jen dvě věty, které samy o sobě nedávaly smysl: „Už jen... třicet znaků...“ „S mezerama, nebo bez mezer?“

Ach jo. Takže znovu a pečlivěji, bez přeskačování. A stálo to za to. Příběh seminaristy, který se cestou na sraz s bývalými spolužáky potká s Janem Kassiánským a spolu s ním navštíví několik poustních otců v jejich čase a v jejich prostředí, mě nalákal svérázným humorem a definitivně si mě získal už při první disputaci:

„Ty - nemocný.“

„Já? Ne.“

„Ty - ano. Jsi nemocný, protože marníš čas v planém snění. Vydal ses po cestě, ale po-

kukuješ po jiných. Lecčeho jsi ochutnal, ale k ničemu ses nezavázal a nikde jsi nezůstal. Životem jen bloumáš.“

„Ale v čem je problém? Proč bych neměl své možnosti zvážít? V našem století vládne svoboda, víš? Můžu si, co chci.“ ...

„Svoboda, tomu říkáš? Tady na poušti to nazýváme svévolí. Svobodou je stav, kdy mi nic nebrání v konání dobra, kdy už nejsem otrokem vášní. A svobodný nebudeš, dokud se nejprve nezavážeš.“

„Počkej, pusť mi si počítač, kdy chci, jedu kam chci, chodím si, s kým chci, a ty mi říkáš, že jsem otrok?“

„Nebyl bys, kdybys to dovedl jinak. K jídlu je svoboděn ten, kdo se dovede postit. K cestě ten, kdo dovede zůstat. A k lásce ten, kdo zůstává věrný. Dokud jdeš poslušně jen tudy, kdy tě táhnou vášně, jsi jejich otrokem, ne pánem. Svoboda vyžaduje stálost. ... Ty se jenom touláš, proto neuzraješ. ...Milovat nebudeš, dokud nebudeš mít čisté srdce – svobodné od neřestí, prázdné od zlých vášní. K čistému srdci dojdeš jen stálostí myšlenek, pozorností k vnitřním pohybům ve své duši. ... K pravému boji tě donutí až dobrovolně zvolená nutnost doživotního setrvání právě zde – až svatba, svěcení nebo sliby. Cíl je nebe, cestou do nebe je láska, cestou k lásce čistota srdce, cestou k lásce čistota srdce, cestou k čistotě srdce setrvání ve vnitřním zápase a cestou k vnitřnímu zápasu připoutání k místu a k životnímu stavu. Ale teď pojď, abba Nesteros ti poví víc.“

Došlo také o povídání o trojím povolání, o samotě, buď kde jsi, dělejš, co děláš, o marnivosti a nenápadnosti, zakořenění a zůstávání, o zbytečné zvědavosti, střízlivosti, postu, zacílenosti, nerozptýlenosti, rozlišování, povstávání ...

Co je to cenobium a acedie, co říkali pouštní otcové na zubní kartáček, jak reagoval rektor semináře na opálení ze Sahary a co to mělo znamenat s těmi třiceti znaky na konci příběhu, to si už přečtěte sami.

-maš-

Ohlasy čtenářů

Vážená redakce!

Podle katolického katechismu hřeší, někdy i těžce (podle závažnosti případu), ten, kdo má spoluúčast na hříchu někoho jiného. Konkrétně se zde uvádí: „Kdo jiného ke hříchu nutí, k němu radí nebo svádí.“ Obávám se, že přesně toto vyplývá z příspěvku v Rožni 4/2017 na str. 7 pod titulem "Nevyžádané rady mládeži", kde autor pod pseudonymem -maš- cituje patera Marka O. Váchu: „Přál bych si, aby muži byli znovu divocí, rytířští a s vůlí, aby dívky se nebály být krásné, aby se neostýchaly být provokativní.....atd.“

Nicméně příručka nazvaná "Příprava na svátost smíření", kterou s církevním schválením sepsali P. Marek Dunda a P. Dr. Bogdan Sikora OFMConv a vydala Matice cyrilometodějská r. 2012, říká na téma 6. přikázání něco jiného, totiž to, co všechna katolická zповědní zrcadla. Jedna z otázek pro zpytování svědomí zní: „Neodhaloval(a) jsem se před ostatními (např. na pláži, focení...)? Oblékám se diskrétně, abych nevbuzovala žádostivost?“ To je zde kvalifikováno jednoznačně jako hřích. Jestliže P. Vácha vyzývá dívky, aby se nebály být "provokativní", neuvědomuje si snad, že v současné pakultuře sexuální nevázanosti absolutní většina lidí rozumí pod tímto pojmem právě "odvahu" k odhalování se před druhými a k vyzývavému oblečení? A jak máme rozumět nabádání P. Váchy chlapcům, aby se uměli porvat a zvítězit? Co když nezvítězí, protože nechtějí používat nečestných a podlých metod, které jsou dnes až příliš často podmínkou vítězství? Nejskandálnější však je, když P. Vácha klade na stejnou úroveň "odvahu ke hříchu" a "odvahu ke ctnosti". Mimochodem: Neví snad, že ke hříchu naopak není ve většině případů zapotřebí žádné odvahy, že je mnohem pohodlnější pokušení zbaběle podlehnout, než se s ním odvážně poprat? Nic ve zlém, ale rady P. Váchy tady vyznívají jako "rady zkušeného ďábla" ze známého Lewisova románu.

CS

Odpověď autorky (redakčně zkráceno):

Vážený pane,

K Vaší reakci na uvedený příspěvek se pokusím doplnit svoje úvahy:

Je mi líto, že ve světle ne příliš šťastně vybraných (a tím nutně vytržených ze souvislosti) citací z knihy jste nabyl dojmu, že Marek Vácha není schopen nebo ochoten rozlišit mezi ctností a hříchem a že nabádá mladé k nesprávným způsobům chování.

Ve skutečnosti, a z celé knihy to v souvislostech vyplývá, vyzývá mladé k odvaze žít naplno, milovat Boha i lidi, nemarnit čas, pracovat na sobě, přijmout odpovědnost, umět se rozhodovat, neutápět se ve zbytečné kritice – místo abych sám něco ve svém okolí změnil k lepšímu atd. Možná měl na mysli i podobenství o hřivnách, které nás také vyzývá k podnikavosti (ta nikdy není bez rizika), a rozhodně nedoporučuje hřivnu zakopat (a tedy bezpečně uschovat, aby se jí nic nestalo). V knize také Marek mluví o podobenství o marnotratném synu a všímá si staršího bratra, který neměl odvahu vydat se do světa, ale byl zahořklý, nevnímal otcovu lásku a nepřál mladšímu bratrovi otcovo milosrdenství.

Marka Váchu znám osobně už od mládí – vyrůstali jsme spolu ve stejné farnosti, slyšela jsem od něj hodně přednášek a četla hodně knížek, takže vím, že je to člověk zásadový ve svých postojích a přitom nesmírně citlivý k druhým, viz jeho častá věta „nabízím, nevnucuji“, se kterou respektuje svobodu rozhodování druhého člověka. Skutečnost, že je přednostou ústavu etiky na III. Lékařské fakultě Karlovy univerzity v Praze je nepochybně znamením toho, že v etických otázkách je velkým odborníkem.

Na druhou stranu se domnívám, – a teď píšu svůj soukromý názor - že Kristus nepřišel na svět jen proto, aby nám nadiktoval katechismus nebo ur-

čoval délku ženských sukní. A že šesté přikázání je prostě až šesté. A jestli je katolickým ideálem „dlouhá sukně bledá líčka, tak se pozná katolíčka“, tak jsme něco velice podstatného o Bohu a jeho lásce a milosrdenství zamlčeli to-muto světu.

Markéta Šmerdová (-maš-)

Poznámka faráře

Jsem rád, že vznikla tato polemická diskuze ke knize, protože v diskuzi se tříbí názory a diskuzí a hledáním je možné dojít k pravdě. Při uvažování nad knihou je potřeba si na prvním místě uvědomit, o jaký žánr se jedná. Určitě se nejedná o učebnici katolické morálky. Není uvedena ani jako soubor kázání, ve kterých se učení církve vysvětluje. Je to kniha úvah nad tím, co autor prožil. Snaží se v nich povzbudit mladé lidi k odvaze žít život naplno. Některé pasáže jsou napsány provokativně a určitě můžou být špatně pochopeny. Mohly být napsány jinak. Platí zde jeden z Murphyho zákonů: „Může-li být něco špatně pochopeno, tak to také špatně pochopeno bude.“ Knihu, jako každou jinou, je potřeba číst s určitým kritickým pohledem a ostatně k tomu v úvodu vybízí i samotný autor: „...Pravděpodobně mnohokrát si u textu řeknete: ale takto to přece není! a moc doufám, že bude následovat otázka: a jak to tedy je? Kniha je spíše surovým železem k tavení a třibení. Nejsem majitelem konečné pravdy a nečiním si nárok, že to takto je...“

Gustovo okénko

Gusta tentokrát okénko neotevřel, ale i tak mu děkujeme za příspěvky i všichni službu ve farnosti a těšíme se na další veselé příhody.

redakce

Informace z farní ekonomické rady

Milí přátelé,

Myslíme, že už jste si všichni tak nějak zvykli na to že, pravidelnou součástí Rožně jsou vedle článků sdílení, svědectví, pastorační a úvah i zprávy týkající se provozu a financí našeho farního

společenství. Protože už to pro nikoho není žádná senzace, budeme do budoucna pro naše zprávy používat prostý název „Informace z Farní Ekonomické Rady (FER)“.

I když nechceme Farnost řídit „jako firmu 😊“, je důležité při finančním rozhodování nebýt slepí. Proto jsme již pro rok 2017 vytvořili rozpočet, se kterým jsme vás seznámili v loňském roce. Paní účetní Kamila Schmidtová připravila účetní závěrku farnosti za období ¾ roku, tedy od 1. ledna do konce září. Nechceme vás zahlcovat spoustou čísel, ale rádi bychom vás nyní seznámili s tím, jak si farnost stojí alespoň u nejvýznamnějších položek výnosů a nákladů.

VÝNOSY (Kč)	Rozpočet na rok 2017	Skutečnost 01-09/2017	%
Sbírky	1.000.000,-	699.468,-	69,95
Dary	25.000,-	6.000,-	24,00
Výnosy z nájemného	355.000,-	302.300,-	85,15
NÁKLADY (Kč)			
Bohoslužebné	20.000,-	11.774,-	58,87
Režijní náklady	170.000,-	97.608,15	57,42
Spotřeba energie	200.000,-	149.837,-	74,92
Opravy a udržování	50.000,-	38.276,-	76,55
Dohody o provedení práce	25.000,-	27.700,-	110,80
Předpokládané/odeslané sbírky	160.000,-	112.052,-	70,03
Předpokládané / odeslané příspěvky	170.000,-	87.503,-	51,47
Dary a charitativní výdaje	140.000,-	73.161,-	52,26
Daň z nemovitostí	2.800,-	4.261,-	152,18

Jak je zřejmé, sice se nám daří dobře naplňovat příjmy z pronájmu, ale příjmy ze sbírek, a tedy i celkové příjmy farnosti pokulhávají. Dařilo se sice u největších položek redukovat i náklady, ale poslední čtvrtletí roku bude s ohledem na nastupující zimu nepochybně náročnější na spotřebu energií a příspěvky taky budeme muset ještě poslat v plné výši. Je třeba si uvědomit, že farnost si bude moci dovolit utratit na svoje hlavní činnosti, tedy pastorační, evangelizační a charitu jen tolik, kolik do ní dokážeme vložit. Proto bychom chtěli opět požádat, abychom zvážili, zda nejsme, v současné bohaté době ochotni sáhnout trochu hlouběji do svých peněženek.

Nedávno proběhla při mších informace o fondu Puls v naší diecézi. Víťame tento počín jako další krok v našem uvědomění si sounáležitosti všech v jednom těle církve. Podporujeme zapojení farníků jako donátorů. Rádi bychom, aby příspěvky, které se rozhodnete zaslat přímo do fondu, vyjadřovaly ochotu přispět potřebám církve nad rámec domácí řeckovické farnosti. Nezapomeňte prosím, že pokud se zaregistrujete jako řeckovičtí farníci, váš dar může odlehčit příspěvku, který na podporu chodu brněnského biskupství odvádí naše farnost.

V současné době již také začínáme připravovat rozpočet pro rok 2018. Uvítáme proto od vás podněty na činnosti, investice a opravy, které by bylo vhodné do rozpočtu zařadit. Zejména uvítáme nápady, jak zvýšit příjmovou stránku farnosti, aby naše - Bohu díky - živé farní společenství mohlo prosperovat a vnášet světlo do šedi a zmatků dnešní doby a šířit radostnou zvěst evangelia. Kromě toho nejdůležitějšího: spousty odevzdání, sil, víry a lásky to bez dostatku peněz půjde o něco hůř.

Přejeme všem klidný, požehnaný adventní čas plný radostného očekávání.

Petr Prokš, za farní ekonomickou radu

2. národní pouť do Fatimy u příležitosti 100 let od zjevení Panny Marie s účastí 3 poutníků z naší farnosti

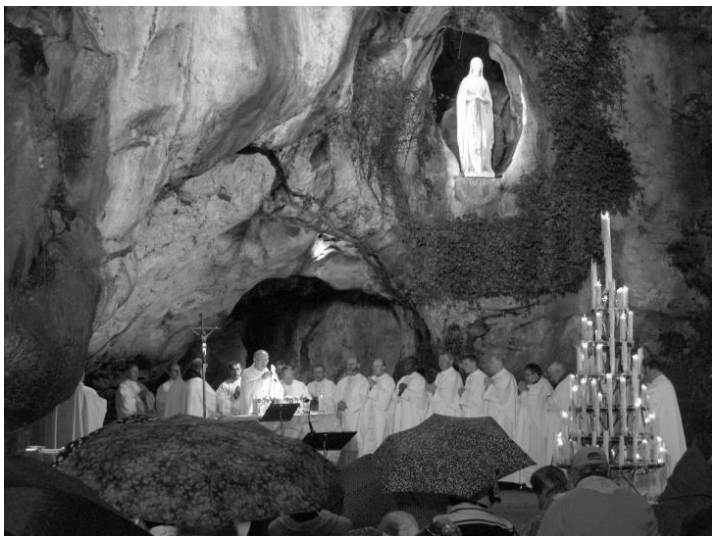

Ve dnech 12.-13. září se v portugalské Fatimě konala u příležitosti jubilejního roku stého výročí od zjevení Panny Marie už 2. česká národní pouť (1. národní pouť se uskutečnila již roku 2003). Rád bych se s Vámi tímto podělil o několik vzpomínek a údajů k této mezinárodní pouti nazvané „**Fátima naše naděje 1917 – 2017**“, které jsme se účastnili za naší farnost v počtu tří. Česká biskupská konference svěřila organizaci Národní pouti s následným putováním sochy P. Marie v diecézích Čech a Moravy Českomoravské Fatimě v Koclířově pod vedením Mons. Pavla Dokládala, prezidenta Fatimského apoštolátu v ČR a členky Světového apoštolátu Fatimy ing. Hany Frančákové.

Do Portugalska se nás celkem asi 1300 poutníků z Česka dostávalo většinou s různými křesťanskými cestovními kancelářemi rozmanitými dopravními prostředky, nejvíce však letecky. My tři z naší farnosti jsme však jeli autobusy, sice s větší únavou než při letecké přepravě, neboť jsme museli urazit přes 3000km se dvěma nočními přejezdy při každé cestě, ale o to více jsme na tomto poutním desetidenním zájezdu zase mohli uvidět.

Při cestě tam jsme totiž pobyli dva dny v Lurdech, a to právě ve dnech, kdy tam přijel poutní vlak

z naší vlasti za hlavního duchovního vedení arcibiskupa Jana Graubnera, jehož ranní české mše jsme se v jeskyni zjevení (Masasabiell) zúčastnili. Samozřejmě jsme zde navštívili místa spojená se sv. Bernadettou, večerní světelný průvod i monumentální křížovou cestu. Celkem 115 bronzových soch v nadživotní velikosti tu vytvořil pařížský sochař Raffl v letech 1898-1911.

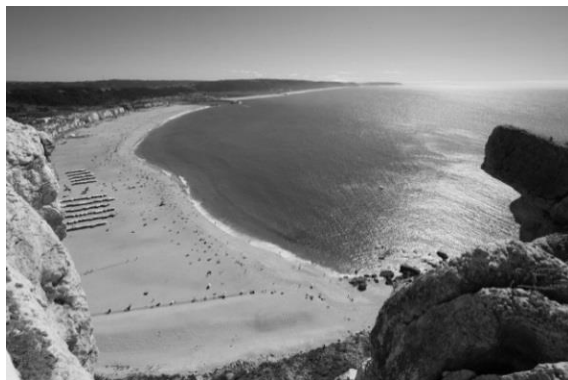

Trochu nás tu však zamrzela okolnost, že náš pěvecký sbor pro českou mši svatou ve Fatimě, byl zde v Lurdech při nabídce společného zpívání známých písní našimi krajany odmítnut.

Po druhém nočním přejezdu jsme pak přibyli do Fatimy a pobývali tu celkem 4 dny. Mimo vlastní Národní pouti jsme vyjeli také do blízkého okolí, navštívili slavné cisterciácké opatství Alcobaça a klášter Panny Marie Vítězné v Batalze.

Obě památky jsou zapsány na seznamu světového dědictví UNESCO.

Celé odpoledne tohoto výletního dne jsme pobývali v přístavu Nazaré na břehu Atlantiku a mnozí jsme se osvěžili v jeho vlnách. Rybářský přístav dostal jméno podle Nazareta, odkud byla při jeho vzniku přivezena socha P. Marie Nazaretské. V září se tradičně tato uctívaná socha nosí v procesí k moři na připomínku vzniku města.

Zpět však k vlastní Fatimě (portugalsky Fátima). Panna Maria se třem malým pasáčkům (byli to Lúcia dos Santos a její bratrance Francisco a Jacinta Marto) zjevovala postupně v olivovém háji na pozemcích rodiny Lúcie dos Santos počínajíc květnem a posledním, šestým zjevením byl říjen. Vždy to bylo 13. v měsíci, s výjimkou srpna, kdy byly děti ve vězení. Panna Maria se jim zjevila až po jejich propuštění 19.8. v místě Valinhos, což je na úbočí kopce Cabeço, už blíže jejich domova v Aljustrelu než bylo hlavní místo zjevení v údolí Iria a kde se dnes nachází fatimská křížová cesta. Zde se jim zjevil rovněž anděl Portugalska už rok předtím (1916).

Tehdy 13. května 1917 děti pásly kozy v údolí Iria (Cova d' Iria) a když se před polednem, jako každý jiný den pomodlily, objevila se před nimi „krásná paní zářící víc než slunce“ a ve svých rukou držela růženec. Pasáčkům řekla, že když se budou poctivě modlit, zachrání světový mír. Panna Marie promlouvala především k nejstarší dívce Lucii, které také svěřila, že se na místě objeví ještě pětkrát, každý měsíc třináctého. Dětem zpočátku nikdo nevěřil a ze „zázraku“ se stala politická záležitost. Když mělo 13. srpna dojít k jednomu z dalších zjevení, zavřely úřady dokonce děti na tři dny do vězení. Když se měla Panna Marie ukázat 13. října naposledy, sjelo se do Fatimy 70 000 lidí. I když zjevení viděli zase jen pasáčci, nikdo už o jejich tvrzení nepochyboval. Důkaz zaznamenali přítomní úředníci, policisté, ale také novináři a vědci. Slunce se před zraky uzašlých davů proměnilo v obří kotouč, sestoupilo až k zemi a dělalo neobvyklé pohyby. To vše je zdokumentováno i na fotografiích, a tak církvi i státu nezbylo, než zázrak uznat.

Toho dne sdělila Boží matka Lucii také tři proroctví, která se postupně vyplnila. Zapsána byla mnohem dříve, než k nim mohlo dojít. První proroctví předpovídalo konec první světové války a příchod druhé. Druhé hovořilo o tom, že Rusko roznese své chyby do světa, způsobí války a perzekuci církve. Třetí proroctví držela církev dlouhá léta v tajnosti a lidé se obávali, že je natolik děsivé. Odtajněno bylo až v roce 2000. Jeho předmětem byl atentát na některého z papežů – a skutečně 13. května 1981, tedy v den výročí prvního zjevení, postřelil Turek Ali Agča papeže Jana Pavla II. Ten pak Fatimu pravidelně navštěvoval, aby Panně Marii děkoval za záchranu svého života a do korunky sochy Panny Marie Růžencové nechal zasadit projektil, který byl lékaři vyjmut z jeho těla po atentátu v Římě.

Oba sourozenci Francisco a Jacinta Marto (česky František a Hyacinta) se krátce nato v roce 1919 (1920) stali oběťmi španělské chřipky. Při letošním výročí 100 let od zjevení 13.5. navštívil Fatimu papež František a obě děti slavnostně svatořečil. Lucia v následujících létech vstoupila do kláštera a stala se karmelitkou v klášteře v Coimbra v Portugalsku. Později na žádost příslušného biskupa sepsala postupně všechna 3 tajemství, kdy 1. a 2. bylo zveřejněno hned po sepsání roku 1941, 3. zjevení sepsala až 1944 a zapečetěná obálka byla roku 1957 předána do tajného archivu Posvátného oficína v Římě. Za svého života 13.5.1991 se setkala a měla půlhodinový důvěrný rozhovor s papežem Janem Pavlem II. V Coimbre také zemřela ve věku 97 let. Již v den 3. výročí úmrtí 13.2.2008 byla papežem Benediktem XVI. blahořečena a tak tímto neobvyklým zkrácením procesu se připodobnila významem Matce Tereze a Janu Pavlu II.!

Pozn. red.:

Pokračování tohoto rozsáhlejšího příspěvku V. Urbánka dostanete pod stromeček, ve vánočním Rožni.

Fotografie z článku (i mnohé další) v plné velikosti a barvě najdete v internetové farní fotogalerii na Rajčeti - <http://svatyvavrinc.rajce.idnes.cz>

ADVENTNÍ HRA 2017 pro děti

Milé děti,

co obvykle děláte, když má někdo, koho máte rádi, slavit narozeniny? Když se blíží narozeniny našeho kamaráda či naší kamarádky, sourozence, maminky nebo třeba tatínka, je potřeba se důkladně připravit. Plánujeme oslavu, připravujeme dort a hostinu, chystáme výzdobu. Někdo si připravuje slavnostní přípitek, někdo připravuje třeba hudbu nebo nějaké hry, někdo si připravuje slavnostní oblečení. No a samozřejmě je potřeba taky připravit dárek!

Dárkem chceme oslavenci udělat radost. Chceme mu ukázat, že ho máme rádi a že jsme rádi, že je s námi. A proto se snažíme vymyslet dárek, který právě tomu našemu oslavenci udělá radost – který ho nadchne a který mu vykouzlí úsměv na tváři a který mu bude připomínat nás. Lidem, které máme rádi, se snažíme dát to nejlepší.

Proč si tady dnes, na začátku adventu, povídáme o dárcích? Protože se blíží oslavy narození někoho, koho máme moc rádi a komu chceme udělat radost. O Vánocích budeme totiž slavit narození Pána Ježíše. Proto využijeme adventní čas k přípravě dárku pro tohoto oslavence.

Jaký dárek by to měl být? Pán Ježíš je ten nejvzácnější oslavenec, máme ho rádi a chceme mu dát to nejlepší, co máme. To, co by mu udělalo radost. Darujme mu naši snahu být lepší, naši lásku, naši radost, vděčnost, naši modlitbu.

Pravidla hry:

- Každý účastník adventní hry obdrží na začátku adventu „**Dárkový katalog**“ – brožurku s úkoly pro jednotlivé dny.
- V brožurce si každý účastník **zaznamená každý splněný úkol** (vybarví si u něj hvězdičku).
- Každý účastník adventní hry zároveň **obdrží na začátku adventu malou krabičku** – na „Dárek pro Pána Ježíše“, kterou si složí, podepíše a nechá v kostele.
- **Za každý splněný úkol si účastník vloží do své krabičky v kostele kousek zlata z košíčku.** Košíček s kousky zlata bude umístěn vepředu v kostele spolu s dárkovými krabičkami a pravidly hry.
- **Cílem hry je naplnit co nejvíce svou krabičku zlatem** – připravit co nejlepší dárek pro Pána Ježíše.
- Na Štědrý den společně přineseme naše dárečky oslavenci – Pánu Ježíši.

Pořad bohoslužeb do konce roku

3.12.	Ne	1. neděle adventní	7:15	za P. Karla Hrazdila
			8:30	za zemřelou Marii Poděbradskou
			10:00	za farní společenství
4.12.	Po		18:00	na poděkování za 50 let života
5.12.	Út		6:30	za rodinu Novotných z Ivanovic
6.12.	St		18:00	na poděkování za dar života a živou a zemřelou rodinu
7.12.	Čt		6:30	za nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
8.12.	Pá	slavnost P. Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu	18:00	za zemřelého bratra a živou a zemřelou rodinu Helánovu za zemřelé rodiče Miroslava a Boženu Volfovy, jejich rodiče a živou rodinu
9.12.	So		6:30	na poděkování
10.12.	Ne	2. neděle adventní	7:15	za zemřelého Jiřího Pavelku a živou a zemřelou rodinu
			8:30	za živé a zemřelé rodiny Svobodovu, Vejmolovu a Vojtovu
			10:00	za farní společenství
11.12.	Po		18:00	za zemřelého manžela a živou rodinu
12.12.	Út		6:30	na poděkování za dar života a Boží požehnání a dary Ducha Svatého pro živou rodinu
13.12.	St		18:00	za Antonii Suchánkovu a Víta a Jiřinu Klusákovy
14.12.	Čt		6:30	za zemřelé rodiče Havlíkovy
15.12.	Pá		18:00	za skauty za zemřelé rodiče, bratra, manžela, syna a živou rodinu
16.12.	So		6:30	za zemřelou Boženu Navrátilovou, manžela a syna Bohuslava a vnučku Alici
17.12.	Ne	3. neděle adventní	7:15	na poděkování za 66 let společného života
			8:30	za zemřelého manžela, bratra, dvojce rodiče a živou rodinu
			10:00	za farní společenství
18.12.	Po		18:00	za zemřelé rodiče z obou stran a živou rodinu
19.12.	Út		6:30	na poděkování za 50 let života
20.12.	St		18:00	za zemřelou maminku Rosalii
21.12.	Čt		6:30	za nenarozené děti v rodině
22.12.	Pá	<i>Betlémské světlo</i>	18:00	za zemřelého Václava a Marii Literákovy a živou rodinu
23.12.	So		6:30	na poděkování s prosbou o dary Ducha Svatého
			18:00	na úmysly dárců za zemřelého syna a živou a zemřelou rodinu Konopíkovu
24.12.	Ne	4. neděle adventní	8:00	za farní společenství
		Štědrý den	16:00	za nemocné
		Vigilie Narození Páně	23:00	za všechny kněze, kteří sloužili a slouží naší farnosti
25.12.	Po	slavnost Narození Páně	7:15	za rodiče Dvořákovy, zetě a živou rodinu
		Boží hod vánoční	8:30	za farní společenství
			10:00	za manželství
26.12.	Út	sv. Štěpán	7:15	za zemřelého Antonína a Drahomíru Tomáškovy a celou rodinu
			8:30	za Boží požehnání a dary Ducha Svatého pro bratra
			10:00	za zemřelého Jana Kukuču a živou a zemřelou rodinu
29.12.	Pá		18:00	za manžela, bratra a živou a zemřelou rodinu
30.12.	So		7:00	za zemřelé
31.12.	Ne	sv. Rodina	7:15	za farní společenství
			8:30	za zemřelého P. Ivana Pešu a zemřelé rodiče z obou stran
			10:00	za zemřelé sestry

Prosíme o zaslání příspěvků do příštího čísla Rožně nejpozději do **15. 12. 2017.**

Děkujeme!